ČÍM HNILEJŠE NAVAR, TÍM DLOUHO zapáchá. Rak. poštovní úřady dopouštěly se po mnohá léta křivdy na vydavatelích časopisů amerických, požadujíce neprávem od odběratelů tamnějších pokutu na časopisy, na které poštovné úplně bylo vyplaceno. Činili tak pod záminkou, že časopisy váží přes padesát gramů, což jest jednotkou váhy pro tiskopisy, dle smlouvy mezinárodní universální poštovní unie ustanovuje, že jednotkou váhy pro americké a anglické časopisy jsou dvě unce, což je skoro 57 gramů. Když toto neoprávněné vydírání nepřestávalo, obrátili jsme se před třemi lety na poštovní náš úřad americký a v září r. 1893 bylo nám sděleno, že poštovní úřady rakouské uznaly chybu svou a slíbili vícekráte se neoprávněného vydírání nedopouštěti. Teď nás znovu dochází stížnosti od našich odběratelů z Čech, že poštovní úřady opakují svoje vydírání a byli jsme nuceni opět zakročiti u naší vlády, by tomu příkrž učinila. Jest to v zájmu časopisů všech, neboť sedmisloupcové osmistránkové časopisy, jakými jest většina, váží o poznání méně než 2 unce a podle smlouvy mezinárodní postačí k jich dopravě jeden cent, kdežto podle váhy francouzské, v rakouském poštovnictví užívané, váží přes padesát gramů a podléhají tudíž vyděračnosti tamnějších poštovních úřadů.

ŽE VÁŽNÝ ZDRŽENLIVÝ SENÁT NENÍ zrovna bez nálady válečné o tom svědčí návrh usnesení, kteréž podáno bylo komisí pro zahraničné záležitosti minulý týden a které zní: "Že Spojené Státy Americké znovu prohlašují a potvrzují náhledy a zásady prohlášené presidentem Monroe ve svém poselství ze dne 2. prosince 1823 a prohlašují, že budou usilovati o udržení zásad těch a budou považovati každé zkrácení týchž a zejmena každý pokus kteroukoliv z mocí evropských, vziti neb nabýti jakékoliv části území, na americké pevnině neb na kterémkoliv z přiléhajících ostrovů k téže, za účelem nadvlády nad těmi týchž, v případech v nichž by Spojené Státy považovaly pokus takový za ohrožující jejich mír a bezpečnost, buď násilím, koupí, postoupením, osazením v záruku dáním osídlením, protektorátem aneb nadvládou ve správě kanálu, neb jiného způsobu dopravy přes americkou užinu, nechť spočívající na neoprávněné domněnce práva v případěk sporu o hranice, aneb jakýchkoliv jiných neoprávněných nárocích, co krok povahy nepřátelské proti Spojeným Státům a co zakročení na které by Spojené Státy nemohly pohlížeti lhostejně". — To zní ovšem jako ultimatum. Však všichni senatoři nesmýšlí tak a sděluje se, že usnesení toto nemá nižádnou výhlídku na přijetí a zemře nepochybně smrtí přirozenou, totiž v příhrádce stolku komise. Škoda ho nebude, neboť mohlo by sloužiti pouze jen co vzor slátaniny slov zkroucených tak, že by ani ten největší diplomat nemohl se domyslit, co vlastně jest určitým smyslem jejich.

---

* V Clevelandu zničena v sobotu z rána pětipatrová budova, čísla 54—60 Frankfurt ul., v níž několik závodů se nalézalo. Škoda přesahuje $50,000 a 250 dělníků na čas práce zbaveno.

* Černoch E. Stevens vyzvednul si v ponělí zatykač na C. Gordona, majitele hotelu Copeland v Topeka, Kan., pro upírání mu občanských práv, ústavou mu zaručených. — V Kansas jest na to pokuta od $10 do $1000.

* Apoštolským delegátem, Satollim, prohlášeno v pátek, že kletba, do kteréž Rytíři Pythia, Synové temperenční a Podivní Bratří papežem dáni byli, jest neodvolatelným a že každý pokus na odvolání téže marným jest.

Anglie trne.

Zděšení zmocnilo se náhle anglické žurnalistiky a ovšem též i anglického čtenářstva. Dolehla totiž do Anglie děsná zvěst: Rusko uzavřelo s Tureckem Alianci!

Jestli tato zpráva pravdivou, to ovšem posud potvrzeno není. Jisto jest, že již po kolik roků minulých bylo Rusko důvěrnějším rádcem Porty než Anglicko. Jisto jest, že ty odklady Anglicka a provádění požadavků a splňování hrozeb vůči Portě měly příčinu nějakou a jest pravdě podobno, že byly to obavy před Ruskem. Jisto jest, že před měsícem byl vypraven sultanem posel s dary k caru. Konečně též jisto jest, že to, co Rusko dosíci hodlá mohlo by dosáhnouti snadněji v dohodnutí s Tureckem, nežli válkou.

Rusku jedná se o nabytí přístupného přímoří. Ono jest nejsilnější velmocí na zemi, ale na moři nemůže síly své náležitě rozvinovati. Břehy ruského území jsou ovšem delší než které jiné země na světě, avšak po většinu roku jsou ledy uzavřeny. Černé moře jest jeho jihozápadní hranicí, avšak z něho nemá východu než se svolením Porty. Baltické moře otvírá se mu na severozápadě, ale k němu je přístup jen mořem severním, mořem německým a přístavy jeho uzavře led na větší díl roku. V Asii jest nejjižnější přístav jeho, Vladivostok, kterýž jest mrazy a ledy též po větší díl roku uzavřen. O ústích veletoků vlévajících se do severního moře a přístavech severních ani nemluvíme. Snahou Ruska po celé toto století bylo ovšem uvolnění v tom směru, nabytí pobřeží a přístavů jižních. Však to jest právě čemu Anglie odporuje a ku svému odporu spojenců vždy nalezla.

Bylo dne 18. října 1879, když na banketu v Manchestru oslavoval lord Salisbury zprávu o spečetění "defensivní alliance mezi Německem a Rakouskem jako "přeradostné poselství" pro Anglii ("good tidings of great joy"), poněvadž doufal, že od nynějška zažehnáno jest nebezpečí, "aby Rusko kdy ohrozilo neodvislost Cařihradu nebo břehy černomořské, aneb, aby kterýs slovanský stát rozpjal se od Černého moře k Jaderskému". Neboť i kdyby Turecko padlo, stojí prý nyní Rakousko až v Novém Pazaru, postoupivši tak řka až k úpatí Balkánu. Následkem toho nemůže prý na dále nikdy již Rusko překročiti Dunaj a Balkán, dokud by nepovalilo dříve odpor Rakouska. Toto však, byvši napadeno, nebude se brániti samo, nýbrž bude míti po boku svém největší válečnickou moc pevniny evropské: Bismarkovo to Německo, kteréž prý k Angličanům chová nejupřímnější sympatie.

Tak plesal tehdy nynější předseda ministerstva a s ním plesal celý národ anglický. A není proto divu, když nyní v zápětí po událostech v Německu, jež následovaly po nezdařeném pokusu povaliti republiku transvaalskou, trne přímo hrůzou nad touto nejnovější zprávou.

Jak praveno, zpráva posud potvrzení nedošla, avšak jest pravdě podobnou a proto možnou. Turecko nemá nic od ostatních velmocí evropských k očekávání. Ony nezmařily s mírem berlínským výsledky války rusko-turecké z lásky k Turecku, nýbrž z nevraživosti k Rusku a stojí na stráži, aby o Turecko se rozdělily, kdyby nadejíti měl konec jeho. Opřeno o Rusko, nemá se však čeho obávati, jest nepřemožitelným. Rusko opět nepotřebuje území tureckého, když by mělo volnou cestu do Černého moře a proto zájmy obou lze dobře srovnati.

Pan M. J. Wallace, z Ripley, Tex., jenž utrpěl vymknutím kotníku, píše: "Nebyl jsem stavu choditi, avšak použitím dvou lahví Sv. Jakuba „Oleje, byl jsem vyléčen."

Dluhy pacifických drah.

Před několika týdny učinili jsme zmínku o tom, že v San Francisku odbývána valná schůze za účelem projevu smýšlení občanstva vůči dluhům pacifických drah, kteráž schůze těšila se nesmírnému účastenství. Ve schůzi této zvolen byl 50tičlenný výbor, který navrhnouti měl, co by žádoucným bylo činiti a pečovati o provedení toho. Výbor tento vydal památný spis, v kterémž prohlašuje za náhled občanstva státu Kalifornie, že jest rozhodně proti tomu, aby splátka dluhu Pacifických drah prodloužena byla.

Ve spisu svém výbor dovozuje, ze správy kongresní pacifické komise, že výtěžky společností pacifických byly původními akcionáři a řediteli odcizeny a prot.ž má za to, že by jejich dědicové neb nástupci přinuceni byly k návratu peněz neprávně přivlastněných. Dovozuje dále, že jestli přijat bude který z návrhů kongresu uč něných jímž platební lhůta dráhám prodloužena býti má, že dluhy tyto nebudou splaceny nijakým jiným spůsobem nežli tím, co společnost na dopravě vytěží a že proto dluh ten vlastně splatiti musí občanstvo krajin, jimiž dráhy Pacifické vedou a zejména občanstvo státu Kalifornie. Když by mělo splacení dluhu Central a Union Pacific dráhám na 50 roků se dvěma procenty povoleno býti, budou muset tyto dráhy na tomto a příštím pokolení vyždímati tři sta milionů aby dluh ten splatily.

Komise dovozuje, že jediná pravá a náležitá cesta, jak Spojené Státy požadavek vymahati mají jest ta, jakou nakročil by každý obchodník za podobných okolností. Totiž, aby proti dráhám započato bylo soudní řízení, dráhy a jejich majetek aby prodány byly pro dluh na nich váznoucí a pak aby zakročeno bylo, když by se nedostalo na splacení dluhu Spojeným Státům, proti taškářským ředitelům drah i jejich dědicům o doplacení nedostávající se částky.

Jediné co proti této cestě se namítá jest to, že Spojené Státy postoupily místo první hypoteky na majetek drah držitelům úpisů společnostmi oněmi vydaných a že by nyní dráhy nepřinesly mnohem více v dražebním prodeji, nežli co tento první hypotečný dluh obnášíš, tak že by na Spojené Státy z výtěžku prodeje vlastně asi nic nezbylo. Však tu upozorňuje výbor onen, že lze v pochybnost bráti, zdali tyto úpisy první hypotéky byly náležitě vydány a použity. Upozorňuje, že tyto úpisy nejsou v souhlasu s požadavky zákona z roku 1864 a nebyly proto zákonitě vydány. Dovozuje dále, že nebyly též náležitě vynaloženy, neboť direktoři společnosti je neprodali, nýbrž rozdělili se o ně, přivlastnili si je a ponechali co korporace jiná, totiž co společnost stavební.

Výbor připomíná ještě, že celá jižní pacifická dráha, s mnohými svými odvětvími byla zřízena pouze jen z čistého výtěžku Central Pacific dráhy, že peníze, kteréž použity býti měly k uplácení dluhu a placení úroku Spojeným Státům, použity byly Huntingtonem a jeho spojenci k budování jiné konkurenční dráhy a že tudíž čistý výtěžek ten odvrácen byl od svého účele k němuž prvotně použit býti měl.

Konečně dovozuje též výbor, že bylo by na újmu poctivosti, spravedlnosti a svědomitosti, kdyby velký ten švindl, který majiteli a řediteli pacifických drah proveden byl, měl dojíti schválení kongresu obnovením dluhu a kdyby neměly učiněny býti žádné kroky, aby taškářská ta zhasa, která dráhy a zemi po tak drahně let olupovala, měla ponechána býti v državě výsledků lupičství svého.

Stanovisko, které výbor tuto zaujmul jest dojista správným, jest ale otázkou zdali kongres dá průchod spravedlnosti, když jedná se tu o mnohé miliony.

ČESI V AMERICE.

¶ Při požáru, kterýž předminulé neděle na Wabash ave. a 36. ul. v Chicagu vypuknul, spadnul hasičský poručík, krajan Škopek, ze žebříku a utrpěl poranění tak těžkých, že delší dobu k lůžku upoután bude.

¶ Krajan John Štangel ze Stratford, Wis., jel předminulého týdne s novorozeným dítkem svým do Marshfield ke křtu a zabalil děcko tak důkladně, že v kostele po rozvinutí naposled v rukou kněze vydechlo.

¶ V Clevelandu žalována jest pí. Karolina Holečková, jejíž muž, jak známo, s parníkem "Elbe" utonul, pro odloučení muže pí. K. Ployhartovou na náhradu, v obnosu $10,000. Táž rozhodně popírá, že by s Ployhartem v jakémkoliv poměru stála a žádá, aby žaloba odmrštěna byla.

¶ V sobotu, 18. ledna, přišel v Chicagu o život 23letý krajan Jan Hamota. Týž dle svědectví vracel se v noci z hostince v stavu podnapilém domů, při čemž právě před domkem, v němž bydlel — č. 753 záp. 18. ul. — zavrávoral a přes nízký plot do dvorka padl a tak se poranil, že obličejem k zemi ležeti zůstal a za krátko ducha vypustil. Z počátku mluveno, že snad jedná se tu o vraždu, leč porotou koronerovou zjištěno, že poranění způsobeno pádem a tím dalším řečem konec učiněn.

¶ Osadu sv. Prokopa, na západní straně v Clevelandě, O., lze nazvat učarovanou. Založil ji rev. A. Hynek a po něm následoval rev. Furdek, nynější farář osady panny Marie Lourdské. Po odstoupení jich následovala celá řada farářů, ale ani jeden z nich nevydržel delší dobu. Byl li přísný, nebyl osadníkům dosti liberální — nehodil se do Ameriky; byl-li snášenlivý, společenský, nebyl takovým, jakým má býti kněz; přišla-li ženská na faru, už šla za knězem; zda kněz obmezil návštěvu žen na kostely a na školu, činil tak z opatrnosti, byl to pokrytec. Vyjma zmíněných dvou kněží, nebylo v osadě sv. Prokopa ani jednoho, který by nebyl býval štván a na něhož nebylo by žalováno biskupovi a tropena ostuda v jinojazyčných časopisech, až kněz buď byl přesazen, aneb z fary uprchl. — Posledním, proti němuž osadníci tamní nyní vystoupili, jest farář Koerner, na něhož již dvakráte u biskupa žalovali a nyní hrozí, že, nebude-li přesazen, násilím z fary jej vyženou. Mezi jiným kladou mu za vinu, že "dělá do politiky" a že poražení okresního komisaře Vevery jeho prací bylo.

¶ Smrtelně poraněn byl v Chicagu koncem předminulého týdne krajan Ant. Fišer, zaměstnaný v továrně na vozy na rohu Paulina a Blue Island ave. Týž zachycen totiž nešťastnou náhodou řemenem od stroje a než týž zastaven býti mohl, byl do kola vtažen, levá noha u kotníku mu utržena a pravá nohá v kolení roztříštěna, mimo čehož ovšem utrpěl i poranění vnitřních. Po dopravení do nemocnice prohlášen stav jeho za úplně beznadějný.

¶ Při zimní výstavě, v minulých dnech pořádané v Mark Hopkinsově uměleckém ústavu v San Francisco, Cal., zastoupen byl i mladý a velice nadaný krajan Vilém Hubáček obrazem "Study of an old violin". Obraz ten označen byl co č. 118 a kritikové vyslovili se o něm velice pochvalně. Tak praví "San Francisco Chronicle": "Obraz jest tak dobrý, že nemůžeme smlčeti své přání, aby umělec neobmezoval se pouze na tento obor uměleckého tvoření."

¶ V Plzeňském Sokole v Chicagu odbývána v pátek, dne 17. ledna valná schůze nejpřednějších občanů chicagských za účelem vzdání zaslouženého hoidu památce zemřelého K. Jonáše. Přijata příslušná resoluce a rodině zemřelého zaslán do Čech soustrastný telegram.

¶ Stoříčký krajan Jan Brichta z Detroit, Mich., založil v rodné své obci, v Podmoklech na Zbirovsku, nadaci ve prospěch zachovalých chudých obce, jimž by úroky, z nadace plynoucí, jednou ročně stejným dílem byly rozdělovány a základního kapitálu aby na věčné časy k účelům jiným nemohlo býti použito, vyjma účel uvedený a sice věnoval k účelu tomu kapitál v obnosu $500.

¶ V Clevelandu zatčen byl v úterý min. týdne český hodinář, Ed. Toužimský na obžalobu z velkokrádeže. Týž zaměstnán byl v klenotnickém a hodinářském závodu H. Welfla a za poslední tři měsíce ukradnul tomuto 18 hodinkových strojů v ceně $200.

¶ Minulého týdne vážně byl poraněn krajan J. Kinštedr na farmě jedné u West Kewaunee, Wis. Týž zaměstnán byl čištěním studně a když hotov byl, přivázal žebříček, kterýž dole měl, ana z počátku voda dosti hlubokou byla, na provaz, tak aby vytažen býti mohl. Když téměř na samý okraj žebřík vytažen již byl, vysmeknul se z provazu a padnul Kinštedrovi na hlavu tak prudce, že týž vědomí pozbyl. Poranění jeho jest dosti povážlivé.

¶ Z Denver oznamuje se úmrtí pí. M. Kudrnové, nejoblíbenější to krajanky tamní. Pohřeb odbýván byl za účastenství celé české osady tamní, 19. ledna.

¶ V pátek min. týdne zasažena byla v Chicagu při přecházení koleje Grand Trunk dráhy na 49. ul. 73letá stařenka Marie Křížkově a na místě usmrcena.

¶ V Chicagu spáchal min. týdne samovraždu zastřelením se v Lincoln parku 20 letý Fr. Bečvářík. Týž trpěl již po dlouhou dobu kostižerem a když seznal, že na uzdravení naději nemá, raději trápení svému dobře mířenou ranou konec učinil.

¶ Nový řád Č. S. P. S. založen byl v Cainesville, Mo., a dne 20. ledna uveden velkořádem Missouri do svazku jednoty pod jmenem Česká Lípa čís. 55.

¶ V Seattle Wash. odbýval se dne 14. ledna sjezd za účelem povzbuzení přistěhovalectva do státu onoho. Jedním ze zástupců v tomto sjezdu, ustanoveným guvernérem, byl chvalně známý rodák z Tacoma, pan Josef Egermayer.

¶ Paní Humpal-Zemanová přednášela v sobotu v "Neodvislém klubu spisovatelek" v Chicagu o "Českých ženách v literatuře".

¶ Školní rada v Chicagu vyhazuje každoročně $18,000 co služné "jednatelům" kteří mají býti špehouny a vyhledáváti dítky jež jsou školou povinny, ale školu nenavštěvují, tak aby donuceny byly k návštěvě školní. Každý z těchto "špehounů" dostává pěkný peníz, $900 ročně. Ovšem že nic nedělá a není očekáváno, aby co dělal, neboť jsou to pouhé "sinekury", totiž úřady dle jména jen a utvořené jen proto, aby "někdo" bral to služné, jinými slovy, okrádal své ostatní spoluobčany již s daně platí. Mezi těmito špehýři je též jeden český, — paní Humpal-Zemanová.

Obdržel
první odměnu — na svět. výstavě
DR.
PRICE'S
CREAM
BAKING
POWDER
Nejdokonalejší : připraven
Čistý prášek z vinného kamene. Prostý amoniaku, kamence a jiných nečistot.
PO CELÉ EVROPĚ